

בש"פ 6760/19 - עלי אבו כף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6760/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: עלי אבו כף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערער על החלטה של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' אברבנאל) בעמ"י 18.10.2019-27563-10-19 מיום 18.10.2019

בשם המבקש: עו"ד וסים דכור

החלטה

1. המבקש נעצר ביום 17.10.2019 עקב חשד לביצוע עבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיפים 273 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה. כעולה מן החומר שלפניי, ברקע המעצר התפרעות אלימה רבת משתתפים שהתרחשה לאחר הגעת המשטרה לאירוע חתונה בשל חשד לשימוש בלתי חוקי בנשק. ביום 18.10.2019 דחה בית משפט השלום את בקשת המשיבה להאריך את מעצר המבקש ב-6 ימים. נקבע כי עיון בתיק החקירה אכן מעלה חשד סביר לכך שהמבקש ביצע המיוחס לו. עם זאת, המשיבה לא הסבירה מדוע אין תיעוד מצולם של אירוע התקיפה הנטען, ואף לא הציגה את סרטוני האבטחה מהאירוע. נמצא כי בכך יש כדי להחליש משמעותית את החשד המיוחס למשיב. כמו כן, נמצא כי עקב קיומן של מצלמות במקום, יכולתו של המבקש לשבש את פעולות החקירה מוגבלת, וניתן למנוע זאת על ידי קביעת תנאי שחרור מתאימים. לפיכך הורה בית המשפט על שחרור המשיב למעצר בית עד ליום 21.10.2019, בכפוף להפקדת ערבויות ובתנאים נוספים כפי שפורטו בהחלטה.

2. המשיבה עררה על החלטה זו, ועוד באותו היום קיבל בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' אברבנאל) את עררה. נקבע כי בנסיבות העניין אין לזקוף לחובת המשיבה את אי הצגתו של תיעוד מצולם מן האירוע והתבססות על הדברים שמסרו השוטרים שנכחו בו בלבד. זאת משום שהמבקש הובא לבית המשפט לצורך הארכת

מעצרו שעות ספורות בלבד לאחר האירוע, שבמהלכן טרם עלה בידי המשיבה לפענח את סרטוני המצלמות שהיו על גופם של שוטרים שנכחו באירוע ולתפוס את מצלמות האבטחה באולם. כן צוין כי פעולות החקירה שעתידות להתבצע הן בנות שיבוש, וכי בכך יש כדי להצדיק את מעצר המבקש אף מבלי להידרש בשלב זה לשאלת מסוכנותו.

3. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי שגה בית המשפט המחוזי שקיבל את נימוקי המשיבה לאי הצגתו של תיעוד מצולם מן האירוע. נטען כי בעניין זה הצהירה המשיבה הצהרות סותרות, שכן לפני בית משפט השלום הצהירה כי אירוע התקיפה לא תועד, אך לפני בית המשפט המחוזי טענה כי טרם עלה בידיה לפענח את הצילומים. משכך, יש קושי לבסס את מעצר המבקש על דברים שמסרו השוטרים שנכחו באירוע בלבד. כן נטען כי לגופם של דברים פיענוח מצלמות השוטרים ותפיסת סרטונים מהאירוע הן פעולות חקירה פשוטות, שאינן מצדיקות מעצר בן 6 ימים. עוד נטען, בין היתר, כי בית המשפט האריך את מעצר המבקש מעבר לתקופה שהתבקשה על ידי המשיבה בכמה שעות; כי למבקש אין עבר פלילי לחובתו; וכי לא נשקפת ממנו סכנה המצדיקה את מעצרו מאחורי סורג ובריח.

4. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערער על החלטת בית משפט השלום בעניין מעצר ימים לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, תינתן רק בהינתן שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהתקיים נסיבות מיוחדות (בש"פ 7273/18 ברונסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (15.10.2018)). אין אלה פני הדברים בענייננו, והמבקש אף לא טען שכך הדבר. טענות המבקש מכוונות בכללן לנסיבות המקרה ולהחלטה הפרטנית שהתקבלה בענייננו, ואינן מגלות כל שאלה רחבה יותר. עוד אציין כי לא מצאתי ממש בטענה שלפיה המשיבה הצהירה הצהרות סותרות בעניין קיומו של חומר מצולם מן האירוע לפני שתי הערכאות שדנו בענייננו של המבקש. עיון בפרוטוקול הדיון לפני בית משפט השלום מיום 18.10.2019 שצורף על ידי המבקש מלמד כי נציג המבקשת אכן מסר כי "ביררתי ולשוטרים לא היו מצלמות גוף", אך כי מיד לאחר מכן, במענה לשאלה שהוצגה לו על ידי בא כוח המבקש, ציין גם כי "היה לחלק מהשוטרים מצלמות [...] לגבי האירוע הנקודתי הזה אין תיעוד של מצלמת גוף". כן הובהר כי המצלמות שהיו לחלק מהשוטרים במקום עדיין לא נסרקו. דברים אלה עולים בקנה אחד עם תמונת המצב כפי שתוארה בהחלטת בית המשפט המחוזי.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א בתשרי התש"ף (20.10.2019).

שׁוֹפֵט